

Občanům vyprávějí pohádky

Je škoda, že vše špatné u nás finančně odnášejí občané. Občané, které tato vláda zradila. A odnášejí to hlavně ti nejzranitelnější. Další nezávislá data totiž odhalují realitu ČR v roce 2025 po čtyřech letech Fialovy hrůzovlády. Ta ukazují, že nižší minimální mzdu s ohledem na životní náklady mají v Evropě jen Bulharsko, Litva, Estonsko a Albánie. Tohle jsou země, se kterými se 36 let po revoluci srovnáváme. Ačkoliv se nás Fiala a spol. neustále svými rétorickými cvičeními snaží srovnávat se západem, ekonomicky nás od něj asociální pravicové vlády čím dál víc vzdalují.

A během toho občanům vyprávějí pohádky. Pohádky o tom, jak zvládli ustát všechny krize. O tom, jak to nejhorší máme za sebou. Nebo pohádku o německých platech. Co lidem ale zapoměli říct je to, že české domácnosti čekají další těžké časy. Asi s nadějí, že to před volbami nikdo nevytáhne. Nyní to ale vypadá, že Česko čeká další vlna masivního zdražování.

Tentokrát kvůli politice této vlády dojde na plyn a pohonné hmoty. V roce 2022 se chlubil M. Jurečka dohodou na zpřísnění fungování trhu s emisními povolenkami a snažil se lidem namluvit, jak tím vláda pomáhá nízkopříjmovým domácnostem a seniorům. Realita? Plnění programu EU »Fit for 55« bude v ČR už v r. 2027 znamenat zdražení pohonných hmot až o 18 Kč na litr! Také domácnostem topicím plynem v rodinném domě hrozí ročně až desetitisícové platby navíc, když ředitel energetické společnosti Yello Michal Kulig varuje až před polovičním zdražením plynu.

Ekonomové jsou zděšení, analytici varují před další energetickou krizí a všichni se oprávněně ptají, kdy tohle vláda hodlá směřem k občanům komunikovat. »Zdražení nafty jako paliva ve veřejné i nákladní dopravě by znamenalo růst cen služeb, zemědělských produktů a ve finále nárůst inflace,« varuje mluvčí České asociace petrolejářského průmyslu a obchodu **Václav Loula**. Namísto vlády však zdražování s veřejností komunikují přímo dodavatelé. Například Centropol u dvouleté fixace zákazníky informuje, že ceny jsou bez započítání povolenky a varuje před zdražením. »S ohledem na nepředvídatelné pohyby na relevantních trzích se jako horní hranice možného navýšení ceny u jedné megawathodiny plynu sjednává částka 810 Kč,« píše se v ceníku. Podobné upozornění má ve svých cenících i dodavatel Innogy. Vláda by tak nyní měla dělat vše alespoň pro odložení zavedení systému povolenek. Namísto toho se ale vládní strany topí ve vlastních skandálech a dohadují se čtyři měsíce před volbami o tom, kdo vše by měl letět z vlády kvůli praní špinavých peněz. Myslím, že už toho máme všichni po čtyřech letech plné zuby a vládním stranám je na začátku října potřeba říct důrazné STAČILO! K.Konečná

Vláda, která nemá zájem na objasnění bitcoinové kauzy, musí skončit!

Kauza takzvaných „bitcoinů Pavla Blažka“ opět odhaluje hluboce prohnitou podstatu české mocenské „elity“. V situaci, kdy osoba odpovědná za výkon a legitimitu právního státu figuruje v aféře spojené s podezřením na propojení s organizovaným zločinem s kryptoměny na tzv. darknetu, by v každé demokratické společnosti následovala okamžitá politická odpovědnost. Nikoliv pouze konkrétního ministra, ale rovnou celé vlády, protože podle prosakujících informací přinejmenším ministr financí, ale patrně i premiér o celé transakci věděli. Těžko si totiž představit, že ministr spravedlnosti Blažek si to nechal sám pro sebe.

Nejde však o první kauzu šedé eminence brněnské ODS. Policie např. Blažka podezřívala ze zapojení do případu s brněnskými městskými byty a domy, kdy se následně Blažek nechal detailně informovat o práci žalobců, známé jsou i jeho vazby na osoby, které podle BIS znamenají bezpečnostní riziko pro ČR. V České republice tak sledujeme absurdní politické divadlo plné lží, dezinformací a paranoidních výkřiků. Rychlé jmenování nové ministryně spravedlnosti, představitelky stejné strany jako její předchůdce, dává jen málo prostoru k tomu, že tato kauza bude pravdivě objasněna!

Fakt, že ministr spravedlnosti zasedá s lidmi, kteří organizují pochybné operace s kryptoměny, a následně tvrdí, že „s tím nemá nic společného“, jen potvrzuje, jak hluboce zakořeněná je beztrestnost a arogance moci u představitelů ODS a Fialova režimu jako celku. Toho režimu, který postavil na stejnou úroveň v rámci trestního zákoníku nacismus a komunismus. Ve svém zoufalství se tak Fialova vláda snaží různými zákazy a zastrasováním omezovat zejména neparlamentní opozici. Připomeňme si, že komunisty zakazovali v dějinách především nacistické a jiné fašistické režimy.

Současná vláda se od začátku stylizovala jako „protikorupční“. Ve skutečnosti je však dalším pokračováním privatizačního, klientelistického a kapitalistického projektu, ve kterém samozvané „elity“ parazitují na veřejných zdrojích. Ať už jde o pohrdání pracujícími lidmi, destrukci veřejných služeb nebo naprosté ignorování sociálních nerovností, vše směřuje ke stejnému cíli: udržení moci ve jménu kapitálu. **Z toho důvodu KSČM požaduje okamžitou demisi celé vlády Petra Fialy. Říkáme jasné: „Fialo, STAČILO!“**
VV ÚV KSČM

Co by se muselo stát, aby Fiala odstoupil? Mezinárodní skandál nestačí?!

Vláda má za sebou v Poslanecké sněmovně hlasování o důvěře. Právě to bylo hlavním tématem nedělní Partie Terezie Tománkové, která se konala dva dny předtím, a kde premiér Fiala divákům CNN Prima News naservíroval další porci svých už pověstných pohádek. Čeho jsme se od premiéra dočkali tentokrát?

1) Fiala řekl, že měl možnost celou kauzu zamést pod koberec, ale neudělal to. A já se ptám: co prosím? Fiala měl být v první řadě jako šéf kabinetu od ministrů ze své vlastní partaje o celé situaci informován. Obzvlášť pak, když Stanjura před transakcí Blažka dávno před medializací celé záležitosti varoval. A nebýt právě oné medializace celého případu, k onomu zametení pod koberec by pravděpodobně taky došlo. Všechny indicie

tomu nahrávají. Že se teď Fiala staví do role hrdiny a celou situaci rámuje tak, že se někdo pokusil stát podvést a on tomu brání, tomu snad nemůže věřit vůbec nikdo.

2) Dále Fiala řekl, že neexistuje důvod, aby Stanjura rezignoval, protože svou práci dělá výborně. Takže tu máme ministra financí, který věděl o tom, že do rozpočtu přiteče miliarda ze špinavých peněz – z obchodu s drogami, zbraněmi a dětskou pornografií. Bylo jasné, že jde o něco, co poškodí reputaci naší země. Ale přesto s tím Stanjura nic neudělal a nepovažoval za důležité o tom ani informovat premiéra. Fakt výborná práce, za kterou si místo okamžité rezignace ještě od svého šéfa vysloužil pochvalu.

3) Podle Fialy čísla ukazují, že Česku se začíná dařit lépe. Lidem prý rostou mzdy a začínají to cítit. Tak asi proto máme dle nezávislých dat Eurostatu nejnižší minimální mzdu s ohledem na kupní sílu v Evropě. To proto u nás reálné mzdy klesly od konce roku 2019 nejvíce v EU a bude trvat další roky, než se dostanou na předpandemickou úroveň.

Všechny tyto pohádky Fiala použil, aby zopakoval, že vláda hlasování o důvěře ustojí. Ani na poslední měsíce se tak ODS nechce vzdát svých koryt, a to ani poté, co její ministři prali přes státní rozpočet peníze mafii. A já už tedy nevím, co víc by se muselo stát, aby Fialova vláda padla. Pojďme se podívat na přehled kauz, které v minulosti vedly k pádům vlád u nás nebo u našich sousedů.

Kauzy, po kterých padaly vlády

Asi většina z nás má stále ještě v paměti kauzu financování bytu Stanislava Grosse z roku 2005. Tehdejší vláda sice hlasování o důvěře ustála, Gross přesto ještě tentýž měsíc podal demisi. A to šlo tenkrát v uvozovkách »jen« o 4 miliony, nikoliv o miliardy z ilegálního obchodu. Jeho předchůdce Špidla pak k rezignaci nepotřeboval ani korupční kauzu, ale »pouze« nedobrý výsledek ČSSD ve volbách do Evropského parlamentu.

V Polsku padaly vlády v letech 2004 a 2007 kvůli kombinaci koaličních sporů, vnitřních skandálů a ztráty parlamentní podpory. Leszku Millerovi v roce 2004 zlomila vaz kauza Rywina, ve které chtěl filmový producent Lew Rywin za úplatek změnit mediální zákon ve prospěch koncernu Agora. Kaczynski pak v roce 2007 dojel mimo jiné na to, že byl jeho vicepremiér podezřelý z korupce, přičemž byl zároveň zapleten do aféry s tajnými službami.

V Německu stačily k pádu vlády v roce 2005 jen nepopulární reformy kancléře Schrödera.

V Rakousku potom stála Kurze kancléřské křeslo aféra, ve které za pomoci státních peněz a reklam ovlivňoval noviny k publikaci zmanipulovaných průzkumů.

Jinde stačí méně

Sečteno podtrženo, nejen u nás, ale u všech našich sousedů historicky k pádu vlády stačily i kauzy mnohem menšího rozměru než napojení ministrů na organizovaný zločin za tichého souhlasu premiéra. Nešlo tu přitom o chybu jednotlivce, tak, jak se nyní premiér Fiala snaží celou věc rámovat s tím, že Pavel Blažek vyvodil politickou odpovědnost, a tím to pro něj vlastně celé hasne. Šlo o systém, který umožnil, aby si politické elity ODS hrály s digitálními měnami z ilegálního obchodu jako s hračkami, zatímco tu občané čelili inflaci, rekordnímu zdražování potravin a energií a nejistotě ohledně budoucnosti. **Kateřina Konečná**

V Lidicích jsme si připomněli 83. výročí vyhlazení obce, oběti uctil i prezident Petr Pavel

Akce byla bez projevů, kromě mše ji tvořilo kladení květinových darů i uctění dětských obětí války. "My jsme si nemysleli, že v našem životě budeme znovu cítit tyto věci tak nesmírně silně. Nedomnívali jsme se, že se válka stane součástí naší každodennosti. My jsme si mysleli, že to je něco, co patří do učebnic a že to není součástí 21. století. Bohužel jsme svědky téhož, co se před 83 lety stalo tady - opět někdo srovnává města a vesnice se zemí, opět někdo děti vraždí," řekl nředitel Památníku Lidice Eduard Stehlík.

Lidice jsou jedním ze symbolů nacistického teroru za druhé světové války. Obec nacisté vypálili 10. června 1942. Důvodem byla domnělá souvislost jednoho z lidických obyvatel s atentátem na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha. Nacisté zastřelili 173 lidických mužů, děti a ženy odvezli do kladsenského gymnázia, po třech dnech je násilně rozdělili. Ženy převezli do koncentračního tábora v Ravensbrücku, děti kromě několika vybraných na poněmčení a malíckých do jednoho roku zavraždili nacisté plynem ve vyhlazovacím táboře.

Zemřelo 340 lidických obyvatel. Po ukončení války se zpět do vlasti vrátilo 143 lidických žen a 17 dětí. Vesnice byla zcela zničena. Žije ještě šest lidických dětí.

České noviny

Po oficiálním aktu pokládání věnců a květin ku hrobu Lidických mužů a ke zdi Horákova statku, nastal čas pro kluby Levicových žen.

Společně s Kateřinou Konečnou položily kytice růží k soše Lidické ženy s růží, kde ke shromážděným promluvila Květa Šlahůnková, předsedkyně RR LKŽ a Kateřina Konečná, předsedkyně ÚV KSČM. K sousoší Lidických dětí položily bílé kytice, spolu s Kateřinou Konečnou a Janou Bobošíkovou a promluvila zde Alena Grospičová. EV, foto ZŠ

Fialové zločiny a komunikace

Kdybychom měli věřit tomu, co říká vláda Petra Fialy, pak jsou všichni nevinní a všechno je v pořádku. Možná až na jednu drobnost: že se to celé pomalu, ale jistě rozpadá jako křehká vitrina plná porcelánových lží. Ne, skutečně není třeba hledat viníky daleko – jsou totiž přímo u vesla. A pokud ne u vesla, pak alespoň v tiskovém odboru. Zajímavé je, že většina jich je z Brna.

Začneme tam, kde to smrdí nejvíc: Dozimetr. Vítku kvítku Rakušanovi se podařilo téměř nemožné – najednou *nikdo* nevěděl, že se kolem něj točí lidé s kriminálním talentem. Ministr vnitra, který tvrdí, že o ničem nevěděl, je jako hasič, který běhá po hořící budově a ptá se, proč tu všichni křičí. Zatímco Rakušan se z toho »odkomunikoval«, zůstává otázkou, kdo všechny ty Dozimetry se všemi podezřele mrtvými vůbec zapnul.

Pak tu máme **Stoku**, starý dobrý brněnský příběh z bílé kuchyně ODS. Co je to proti aférám jiných? Kousek klasiky! Akorát že pořád smrdí. A ticho po pěšině je slyšet až na Pražský hrad, kde se místo prohlášení raději servisují motorky pro víkendové spanilé jízdy soudruha generála prezidenta Petra Pavla. Prostě, když v Brně sněžilo (Vaňková), v Praze pršelo (Blažek).

Ale počkejte, **Bitcoingate!** To už je jiná pohádka. Ministerstvo spravedlnosti se pod Pavlem Blažkem mění spíš na *ministerstvo záhad*. Nevíme, co se tam stalo, kdo tam co držel, kam směřovaly transakce – ale víme, že když se má něco vysvětlit, Blažek začne citovat Twitter a doufá, že to zapadne mezi memy. Nebo alespoň mezi Evu Decroix – novou ministryni. A prezident? Ten se v největší krizi kolem důvěryhodnosti institucí rozhodl... **navštívit sraz historických vozidel**. Snad si tam hledal inspiraci pro řízení státu – retro styl vládnutí, kdy se neodpovídá, ale pokyvuje.

A mezi tím vším se zjevuje jako hlas »nové generace« **STANuše Nerudová**. Nezvolena prezidentkou, přesto ve všem přítomná. Ke všemu se vyjadřuje, o všem má co říct – a hlavně nic zásadního. Podobně jako v případech rozdávání vysokoškolských titulů. Její role připomíná někoho, kdo při požáru vytáhne plastový kelímek s vodou a s vážnou tváří pronese: »Musíme jednat.« Její přítomnost u každé aféry není náhodná – je to evidentní strategie. Rozmělnit pozornost, zneutralizovat emoce, vytvořit dojem, že *všichni* něco řeší – a tudíž se vlastně neděje nic.

A tak se musíme ptát: **Kdy už konečně Otakar Foltýn rozdá komunikační karty?** My víme, že je má. Víme, že ví, jak na to. Víme, že ve chvíli největší krize se kolem něj sušká, že připravuje strategii. Jen ta strategie zatím vypadá jako nekonečné mlčení zalité světlem power-pointových prezentací.

A prezident? Náš zásadový prezident Petr Pavel? Ten už dávno ví, že nejlepší komunikace je ticho v momentě, kdy se všechno hroutí. Hlavně klid a sbírání bodů u veteránských spolků.

Zkrátka: když vláda padá, ještě se to nemusí říkat nahlas. Stačí, když všichni mluví tak, aby nikdo nic nepochopil. A to je nutné si zapamatovat a říci všemu jasné Stačilo!

Jan Klán

VINAŘICE

Posledně jsme navštívili Libušín, z něho jsou to do Vinařic asi čtyři kilometry. Pokud byste zvolili žlutou značku, (která je mimochodem součástí dálkové trasy Říp - Blaník), šli byste údolím Knovízského potoka podél bývalé železniční trati Kladno-Zvoleněves, která končí právě zde v údolí pod Vinařicemi. Občas se konaly nostalgické jízdy párou, jednu jsem kdysi také absolvoval. Ovšem obec Vinařice leží na vyvýšenině, museli byste vyšlapat skoro sto výškových metrů, abyste se přes úbočí Vinařické hory dostali do vsi, u které bývalo báječné přírodní koupaliště, napájené vodou z dolu. Marrně byste také

hledali někdejší pěknou velkou hospodu, osvěžit se po túře je možno jen v samoobsluze. Do Vinařic je tedy dojet lépe pohodlně autobusovými linkami. Největším lákadlem pro turisty či rodiny s dětmi je ovšem *Vinařická hora s vrcholem 431m* a krásným výhledem do okolí. Zformovala se v třetihorách. Při výbuchu stratovulkánu. Prý se tam objevila obrovská thlina, do níž napadaly okolní horniny. Důlní díla se v minulém století dostala až pod horu – tam, kde se kdysi setkala a byla uzavřena

žhavá láva s uhlím, vznikl přirozenou cestou koks. Pod vrcholem v bývalém lomu můžete pozorovat jednotlivé vrstvy - čedič, popel, láva. Je to příjemné místo k odpočinku, hrám či pikniku. Chválím, je tam čisto, každý po sobě ohniště uklidí, žádné odpadky krásné místo nehyzdí. Pro znalce - hora má vlastní mikroklima, roste tam mnoho vzácných rostlin.

Ve Vinařicích je možno posedět na upraveném náměstí, *navštívit barokní kapli* či *památný strom „Babyka“*. Vinařice samé mají dnes asi 2 100 stálých obyvatel. Po ukončení těžby, v

okolních dolech se jediným velkým zaměstnavatelem stala věznice pro odsouzené II. kategorie. Někteří vězni mohou pracovat pod dozorem i venku – dříve jejich nejvíc fáralo do dolů. Historie věznice se začala psát v roce 1945, vznikl zde tábor pro válečné zajatce, později se přeměnil v tábor nucených prací, věznice vznikla v roce 1955. V posledních letech byla zrenovovaná. Prvá zmínka o vsi je datována rokem 1227. Byla součástí tzv. „Jamnického újezdu“, který vlastnili čeští králové. Přemysl Otakar II. daroval újezd klášteru v Davli, což zvrátila až doba husitská. V době reformace ho získal rod Martiniců. Samy Vinařice byly ovšem jen malá nevýznamná osada se stovkou obyvatel. Novodobá historie obce je spojena s těžbou uhlí. Dne 2. června 1875 bylo v hloubce 320 metrů nalezeno uhlí na dolu Barré a následně odkryto velké ložisko na dole Mayrau (Majrovka). Důl byl pojmenovaný podle

předsedy správní rady Pražské železářské společnosti Kajetánu Mayerovi von Mayrau. Dnes už se můžeme seznámit s hornickou prací v místním hornickém skanzenu, na který jsou právem bývalí havíři hrdí. Stal se pobočkou našeho Sládečkova muzea. Kromě toho, že si s odborným výkladem prohlédnete dosud funkční *důlní generátor*, šatny, důlní štolu, pracoviště záchranářů a mnoho dalšího, můžete se zúčastnit řady zajímavých akcí. Jsou organizovány geologické vycházky, pálení čarodějnic, dětské dny, masopust i adventní aktivity. Dokonce je možné se občas podívat do podzemí jen s hornickými lampami. Obnoveny jsou také jízdy motoráčkem Praha - Vinařice zastávka. Akce jsou plánovány rok dopředu, je možno si vybrat.

Mimo jiné se každoročně konají pietní akty u příležitosti výročí vyhlazení obce Lidice. U pomníku zavražděných lidických havířů se pokládají kytice. OV KSČM a LKŽ se pravidelně účastní a navíc členky LKŽ pokládají kytičku ku všem dalším 6 pomníkům padlých havířů. (Pomníky sem byly převezeny z jednotlivých uzavřených dolů. Tak tedy hornické - „Zdař Bůh“.

Pavel Hruban

Prohrajeme všichni?

Prý prohrajeme všichni, jestliže díky (správně by mělo být použito ***vzhledem k***, ale jemné nuance českého jazyka od generace anglikanismů nemůžeme čekat) aféře Bitcoin zvítězí proruská opozice, tedy ti švábi, svině a primitivové. Patříme přece na západ, jsme západ a budeme západ, i když jsme zemí ve středu Evropy, která zakusila mnoho zla od nájezdníků. Jen od Atlantiku nám vane svěží vítr. Zajímavé ovšem je, že většina nájezdů, vynecháme-li stěhování národů, k nám přišla od západu, severu či z jihu. Počínaje Karlomanem a Ludvíkem II. Němcem, přes vpád vojsk Lothara III. kolem Labu do Čech, křížové výpravy proti husitům, tažení žoldnéřských armád Třicetileté války, Fridricha Velikého, Napoleona a hitlerovce. Jinak z východu k nám pronikli jen osvoboditelé ve čtyřicátých letech minulého století a vojska tehdejších spojenců 21. srpna 1968. Na tom posledním jsme se ovšem připodepsali i my sami, byť šlo o akt, který nesmírně poškodil éru socialismu. Jinak jsme se, tedy naši představitelé, knížata, králové, prezidenti či premiéři, pokoušeli o politiku spolupráce národů a jeden čas dokonce za pomoci tributů či dokonce návrhu na dohodu o všeobecném míru (král Jiří z Poděbrad) jsme se dávno před vznikem OSN pokusili o mírové sjednocení Evropy. Co tedy prohrajeme všichni, když navíc žádná z opozičních sil se nepřihlásila ke spojenectví s Ruskem nebo třeba s Pákistánem, Indií, Čínou a Japonskem, abych použil jako příklad východní mocnosti, a k zavržení dosavadních mezinárodních dohod? Spojené státy, byť by ***Trump byl odpudivý*** (slova prezidenta Pavla) v to nepočítám.

Výše zmíněnou myšlenku od jednoho autora Seznamu, kterou jsem si přečetl 9. června, jsem uvedl v první větě mého dnešního zamyšlení. Přiznávám, že mně svou zákeřností vzala dech. Neměl bych se však divit. Skomírající kůň totiž nejvíce kope, zvláště když se blíží jeho konec. V případě pěti(čtyř)koalice je to sen o naději na nové pokračování nedemokratické vlády neumětelů skrývajících se za demokratickými frázemi. *»Proto prý kdo chce, aby naše země zůstala pevnou integrální součástí Západu, musí ve volbách aktivně podpořit subjekty, které to garantují, tedy strany původní pětikoalice. Nikdo jiný naše zájmy hájit nebude. Tyto strany v současnosti nereprezentují samy sebe, ale nás všechny, kteří chceme nadále žít ve vyspělé demokratické zemi založené na vládě práva, liberálním řádu a lidských právech, a odmítáme její transformaci v ruskou gubernii.«* Také to byla napsáno v článku zveřejněném na Seznamu. I strany, které je třeba nevolit, tam byly zmíněny – STAČILO!, SPD, ANO. Vše bylo zdůvodněno mnoho slovy. Snad proto, aby zmizela základní myšlenka – strach ze ztráty moci. Proto, voliči, boj se, boj! Jde o tvou svobodu, o naši demokracii, o odkaz Václava Havla. Zmíněn byl i Masaryk, ale to jistě omylem, protože jeho zásady humanity by těžko fialovský blok mohl akceptovat. Ostatně už jsem četl i článek, jenž zpochybňuje smysl zahraniční Masarykovy akce a dokonce jeho osobu. Také on totiž začíná vadit a musí se na něj něco najít.

Na též Seznamu 10. června byl zveřejněn *průzkum průzkumů*, tedy jakýsi souhrn volebních výsledků. Možná jako varování, možná jako pobídka pro vládní strany, aby si připravily protiopatření. Nepochybuji o tom, že koalice to totiž nenechá jen tak. I když první průzkum ukázal, že bitcoinová aféra se prý nijak nedotkla víry věrných voličů v seskupení SPOLU, říkám si: Už ničemu se nenechá věřit? Vždyť přece v nedávném průzkumu Centra pro výzkum veřejného mínění se zjistilo, že vládě důvěřuje pouze 2 % obyvatel a s politickou situací je spokojeno jen 13 procent lidí. S činností Sněmovny pak 21 procent. Nejde o jakýsi *protimluv* obou informací či naopak – o objednaný výsledek?

Když se agentura v jiném průzkumu pokusila rozklíčovat myšlenku *»za Babiše bylo líp«*, dozvěděla se, že 62 procent odpovídajících se s tím ztotožňovalo a výrazné *»ne«* vyslovilo jen 8 %.

Také názory veřejnosti na válku na východě, v níž současná koalice hraje společně s Anglií, Německem a pobaltskými zeměmi prim, jsou v rozporu s touto koalicí. 72 % obyvatel chce ukončení války, i když to bude pro Ukrajinu znamenat ztrátu území. Není tedy pravdou tvrzení plukovníka Foltýna, že jen asi 4 % obyvatel, tedy *sviní*, je jiného názoru. Ani s podporou Ukrajinců to není jednoznačné. Jen 37 % je chce nadále v plné šíři podporovat. Opak si přeje 40 % obyvatel. O těch a o jejich názorech se ovšem v médiích nepíše.

A tak mně zbývá jediné. Konstatovat, že přece jen s autorem komentáře na Seznamu lze souhlasit. Skutečně bychom prohráli všichni, kdyby – a tady mám zcela opačný názor než seznamácký autor – volby vyhrála Fialova koalice. Pak už by se totiž dějiny opět zopakovaly. Navrátila by se replika doby Temna, která by měla své Koniáše, i když zároveň pozlátka nádhery tehdy nových kostelů, klášterů a barokních paláců mocných. Jen baroko a pálení knih by bylo nahrazeno postmodernismem či technologiemi 21. století a televizněinternetovou havlovsko foltýnovskou pravdou. Ostatní názory, tak, jak se to dnes pokouší s pojmem *komunismus* udělat současná militantní pravice, by byly postupně *vytěsněny*.

Proto bychom svůj názor měli také projevit v nastávajících volbách, a tak vyslovit fialovské koalici *DOST, ani o krok dál* (slova socialistického poslance dr. Vrbenského, v té době již bývalého ministra, při projednávání Zákona na ochranu republiky v roce 1923 v tehdejší Poslanecké sněmovně).

Jaroslav Kojzar

Komunisté myslí na budoucnost

Kalendáře na rok 2026 jsou již k dispozici na OV KSČM Kladno

Cena stálá – 70,- Kč

Zpravodaj OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 0e.mail ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz

MIČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí